

Lähdekritiikki ja hevosharrastus

” Miksi poni jumittaa pellolla ratsastaessani?” kysyy juniori nro 1 hevosväen nettifoorumissa. ”Poni kannattaa ras-pata. Sillä voi olla hammaskiveä”, neuvoo juniori nro 2. Aikuisena aktiiviharrastajana voin hetken hymyil-lä vinosti nuorison tiedolle tai tarkemmin sen puutteelle – kunnes oman hevosen kanssa tulee eteen seuraava pulma, johon ei tiedä syytä eikä ratkaisua.

Hevosharrastuksen ydintä ovat tietäminen, osaaminen ja pärjääminen. Niissähän me kilvoittelemme itsemme ja usein toistemme kanssa. Kaikenkokenut ammattilaiskaarti on kuitenkin monessa yhteydes-sä manannut nykyharrastajien hevostiedon ja -taidon ohuutta. Varmasti ihan aiheesta. Tietämättömyydestä kärsii hevonen, kuten viime lehden pääkirjoitus tiivisti. On siis alati valistettava itseään. Oleellisen ja luotettavan tiedon löytäminen ei kuitenkaan aina ole helppoa.

Etsin taannoin ammattiapua hevoseni varusteongelmaan, jonka jä-tän nyt tässä tarkemmin yksilöimättä, mutta voin todeta, että suitsis-ta ei ollut kyse! Kaikki lähti siitä, että valmentajani arvioi, että kyseinen varuste oli käynyt epäsojivaksi ja alkoi haitata hevosta. Olin itsekin kokenut varusteen kanssa hetken omituista epämuikavuutta mutta pitänyt sitä merkinä lähinnä keskeneräisestä ratsastustaidostani. Nyt iso pyörä lähti kuitenkin pyörimään.

Tilannetta arvioi valmentajan lisäksi vuorollaan kaksi ammattilais-ta: A ja B. Tilasin A:n paikalle varta vasten. Hän tarkasti varusteen ja to-tesi, että se on lähtökohtaisesti vääriinlainen eikä hevonen tulisi ikinä liikkumaan sen kanssa oikein. B:n pyysin parin päivän päästä paikal-le arvioimaan varusteen vaihtoarvoa ja tarjoamaan sen tilalle jotain. Mielenkiinnosta hän katsoi ensin vanhaa varustetta. Hänen mukaansa sen tilanne ei ollut lainkaan epätoivoinen. Varuste kannattaisi hä-

nen mielestään yrittää kunnostaa, olihan se ollut pitkään passeli.

Oma ammattini kuuluu aivan muuhun kuin hevosalaan, joten kuuntelen mielelläni viisaampiani. Nyt tämä ristiriita nosti stressita-soni korkeuksiin. Hevoselleni ei yritetty pakkomyydä mitään, mutta toisaalta kuulin kaksi aivan vastakkaista näkemystä. Ehkäpä kolmas asiantuntija olisi esittänyt jotakin aivan muuta! Olo oli kuin muinaisia Salaisia kansioita katsoessa: Totuus on tuolla jossain...

Parin unettoman yön jälkeen päätin ottaa riskin ja kunnostaa van-han varusteen. Työ teetettiin, ja testiratsastukset näyttivät, että varus-te oli korjattuna onneksi sopiva ja hevonen taas oma itsensä. Tätä kir-joittaessani stressi on jo painunut armolliseen unohdukseen. Asian-tuntijuuden näkökulmasta tilanne oli kuitenkin – avartava. Takuulla meitä hevosharrastajia vaivaavat usein epävarmuus ja puutteellinen tietotaito. Syötämme hevosiamme väärin, liikutamme niitä liian vä-hän ja niin edelleen. Toisaalta tuli selväksi, että ammattitietokin voi ol-la suhteellista.

Kenellekään ei liene enää uutinen, että nettiin täytyy hevostiedon lähteenä suhtautua kriittisesti. Mutta samaa kriittisyyttä tarvitaan nä-emmä myös tosielämässä perinteisempien tietolähteiden kanssa. Tie-to kiinnittyy aina johonkin eikä ole koskaan irti taloudellisista tekijöis-tä. Kaikki hevosalan ammattilaisetkaan eivät voi toimia vain puhtaas-ta rakkaudesta hevostietouteen. Heidänkin on elettävä, maksettava veronsa ja laskunsa. Osa heistä edustaa eläkkeeseen jotakin tuotemer-kiä, myy sitä ja ehkäpä tuo sitä maahan. Ei kaikei ole odottamatonta ja yllättävää, jos se joskus värittää heidän näkökulmiaan. Jatkossa mi-näkään en enää tule yllätetyksi.

MARIANNE ROIVAS

★ uutisia

★ tuoreita kilpailu-tuloksia

★ käyttäjien oma kuva-galleria

★ vilkas keskustelu-palsta

★ myynti-ilmoituksia

★ laaja linkkilista

www.ratsastus.net